

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ Асеновград

Да мислим за тях с уважение

Осми март – пролетен и задъхан. По улиците се разхождат дами и господа с красиви букети цветя. Но защо само на този ден? Те, жените – майки, съпруги, любими, вървят до мъжкото рамо и полетът на техните мисли е устремен напред, изпълнен с мечти. Членовете на ТСО на слепите и ТО на сляпо-глухите в Асеновград отпразнуваха осми март в своя клуб. Най-напред Баба Марта с красива народна носия върза мартеници за здраве и благополучие и раздаде от обредната пита. Всички запяха – "Марта ни дойде хубава"... Иван Шопов и Пенка Христовозова поздравиха присъстващите с празнични и мили думи. Последваха прочувствени слова за майката, която със силата на обичта и нежността прави възможен първия тласък на утрешния българин. Тя, майката, е готова да изгори в пламъка на болестта вместо своето дете. Стиховете и песните бяха вседокосващи. Масите бяха празнично украсени и отрупани с пити - специалистите от майсторски и сръчни ръце. Имаше предястия, основно ястие и сладкиши. Родопските пататници на Лина, Снежа и Лушка от град Лъки бяха гурме. Кавалерите извадиха от дълбоките мазета най-хубавите и отлежали асеновградски вина – мавруд, каберне, мерло. Мишо със своята китара докосна нежните струни на душите и те запяха. Председателят Иван Шопов и зам.-председателят Алекси Ладжев поднесоха на всяка дама красиво цвете и подарък. "Ние сме гости на този свят" – казва народът. Животът е прекрасен, когато хората се обичат и уважават. Прощката е за силните. Радваме ли се на това, което радва? На този ден радостта сви гнездо в сърцата на всички членове на ТСО. Тези хора са толкова задружни, всеотдайни и борбени в своя труден път. Белият бастун брои техните тихи стъпки, както и мечтите им. Чуваме ли ги? Да мислим за тях с уважение!

Славка СТАВРЕВА

Стара Загора

На 23 март 2016 г. в читалище "Пейо Яворов" в гр. Чирпан РСО Стара Загора откри честването на 95-ата годишнина на ССБ с тържествен концерт. Взеха участие театрална група "ВИЖ" при РСО Стара Загора с постановката "Зех тъ, Радке, зех тъ" по Сава Доброплодни, Кичка Танева от ТСО Чирпан с автентичен фолклор, поетът Димитър Грудев, който е родом от Чирпан, гостува с поезия, групата за художествено слово от ТСО Харманли се представи с литературната композиция "Песни за България" по стихове на Кръстю Славов.

Чирпанската общественост прояви завиден интерес към културната ни проява. Местната кабелна телевизия излъчи целия концерт.

Дина ЖЕЛЕВА

Кърджали

Дами със зрителни проблеми представиха мартеници и кукерски маски

По време на честването на осмомартенския празник жените от ТСО Момчилград бяха приятно изненадани. Децата от Центъра за обществена подкрепа в града им подариха цветя от креп хартия. Цветя и осмомартенски подаръци дамите получиха и от регионалната и териториалната организация на слепите.

Празнуващите жени поздравиха председателят на регионалната структура Шукран Исмаил. С цветя и поздравления към незрящите се обърна и Преслава Йорданова - координатор на КНСБ в Момчилград. Специално за осмомартенския празник със своя изложба се представиха жените със зрителни проблеми. Те показаха ръчноизработени мартеници, терлици и кукерски маски.

"Ние се радваме, че в България все още се сещат за нас. Накараха ни да се почувстваме нужни и полезни на това общество", споделиха незрящите.

Регионалната организация в Кърджали подготви 30 хранителни пакета за най-нуждаещите се жени от общината.

Стайко КАФОВ

Параолимпийците от Кърджали станаха републикански вицешампиони по канадска борба

Отборът на Спортно-туристически клуб за хора със сензорни увреждания "Родопи" - Кърджали стана вицешампион на България за хора с увреждания на XX-то Държавно първенство по канадска борба. Шампионатът се проведе от 25 до 27 март в Благоевград и за първи път бе под егидата на Международния параолимпийски комитет. В надпреварата взеха участие над 300 спортисти от 35 спортни клуба.

Седемте състезатели на клуб "Родопи" завоюваха седем златни медала, пет сребърни и един бронзов. С тези постижения те заслужиха квоти за европейското първенство в Букурещ и ще защитават честта на България.

При мъжете със зрителни увреждания в категория до 70 кг дебютантът Мирослав Белев завоюва два златни медала - на лява и дясна ръка. Той успя да се наложи над бившия европейски шампион от СК "Успех" - Дряново. В категория до 80 кг Бранислав Петков взе сребърен медал. При 90-килограмовите Метин Дикмеосман спечели два сребърни медала.

Голямата гордост на Кърджали европейската шампионка Емилия Стоянова отново доказа своята класа, като завоюва два златни медала – на лява и дясна ръка, в категория над 70 килограма.

В състезанието при мъжете с увреждания на долните крайници Алпай Ибрям (лека категория) грабна два сребърни медала. При тежките атлети злато на лява ръка спечели съпругът на Емилия Сенко Стоянов. В битката за медалите се впусна и тяхната дъщеря – Светла Стоянова, която участва при спортистите без увреждания в категорията на момичетата до 18 години и извоюва два златни медала.

"Поздравявам всички състезатели от нашия клуб с феноменалния успех. Но най-много се гордея със златния дебют на Мирослав Белев и с успеха на дъщеря ми Светла", сподели за "Нов живот" европейската шампионка Емилия Стоянова

От 10 до 17 април кърджалийските състезатели ще се подготвят с националния отбор в Банско за европейското първенство по канадска борба.

Стайко КАФОВ

Няколко мига от живота на териториалната организация

Веднага след приключването на студентите февруарски дни председателката на териториалната организация на слепите в Кюстендил Стефанка Янкова и нейният екип внесоха оживление в живота на структурата ни с приятни мероприятия. На 24 февруари в клуба на организацията, павилион № 4 в центъра на Кюстендил, се честваха рождените дни на родените през януари и февруари и имените дни на всички именници през този период. На дългата маса се събраха както имащите празник, така и техните гости от организацията. Празнуващите бяха Стефанка Янкова, Вера Сотирова, Василка Николова, Стойка Иванова, Иван Вучков, Първан Янков, Стоянка Никова и Георги Матеев. Трапезата беше много богата, всеки беше донесъл баница, кекс и други вкусни неща. Не липсваха нито домашната ракия, нито виното. Г -жа Янкова пожела на всички много здраве, късмет и борбен дух. Всички бяха завладени от настроението на идващата пролет и се веселяха от сърце. Такива мигове остават незабравими за нашите хора, те разнообразяват сивото им ежедневиe и остават като лъч надежда.

През месец март природата се събужда за нов живот. Започват празниците - Баба Марта, 3 март, 8 март, Първа пролет и Благовещение. Стара българска традиция е на 1 март всички да си подаряват мартеници и да си пожелават здраве, щастие и късмет. Хората, които през този ден посетиха клуба на слепите в Кюстендил, не изневериха на традицията и с усмивки си подаряваха мартенички, пожелавайки си здраве и късмет през годината.

Мъжката фолклорна група "ДЕМОС" към кюстендилската териториална организация на слепите с художествен ръководител Милчо Порожанов и музикален ръководител Румен Васев участва в общински преглед на любителското творчество. Милчо Порожанов, Емил Недялков, Александър Костов - тарамбука, Димитър Стоилков - кавал, Румен Васев на акордеона изпълниха песните "Ангелина оро води" и "Кальо, Калино, девойко".

На този преглед се представи и дует "Синхрон", който също е към организацията ни в Кюстендил. В състава на дуета са Йорданка Испорска и Милчо Порожанов. Те изпълниха песента "Дано ле, Данке убава".

По време на изпълненията в залата се развихри хоро, а след края им последваха бурни аплодисменти. Мъжката фолклорна група "ДЕМОС" е създадена през 2011 година, а дует "Синхрон" през 2013. До този момент те са участвали в множество фестивали и са печелили не едно и две отличия.

По традиция и тази година председателката ни Стефанка Янкова с помощника си Вера Сотирова поканиха членовете на ТСО Кюстендил на тържество за Осми март и настъпващата Първа пролет на 15 март в ресторант "Дорис" в Кюстендил. Събраха се млади и не толкова млади по възраст (но със силен дух и желание) наши съсъдбеници да се веселят. Музиката от оркестъра в ресторанта беше чудесна. Председателката ни поздрави присъстващите и им пожела здраве, щастие, кураж и воля да посрещат трудностите в живота си. Кметът на община Кюстендил г-н Паунов никога не забравя нашите мероприятия и в случая гост на тържеството ни от общината беше г-н Светослав Димитров Василев, зам.-кмет с ресор "Култура, образование, туризъм, младежки дейности и спорт". Той пожела на всички, както от свое име, тъй и от името на кмета, много здраве, лични успехи и приятно прекарване на празника. Не липсваше и традиционната почерпка от общината със сладки. Гости на тържеството бяха също председателят на Благоевградската регионална организация г-н Борислав Лазаров със сътрудничката си Гергана Траянова и г-н Любо Траянов - председател на териториална организация на слепите в Благоевград. Г-н Лазаров също отправи приветствие.

Александър Костов от група "ДЕМОС" поздрави присъстващите с песента "Марина, Марина".

Веселихме се от сърце. Имаше много и разнообразни танци. Забравихме поне за малко негодите и трудностите на ежедневието.

Тържеството продължи до късния следобед. След приключването му всеки отнесе със себе си весело настроение.

Кънка ВИТОВА

Монтана

Кулинарна изложба в Кула

Кулинарна изложба, посветена на 95-годишния юбилей на Съюза на слепите в България, организира председателят на ТСО Кула Велислав Ненков. Всички участници проявиха старание и с много ентузиазъм приготвиха невероятни ястия и сладкиши. На 7 март в лекционната зала на читалище "Просвета" в Кула бяха изложени кулинарните шедьоври, направени от членове на организацията. На изложбата бяха представени традиционни ястия от Кулския регион, които успяха да изкушат ценителите на добрата кухня. Целта бе да се покаже, че хората с увредено зрение не се нуждаят от специално отношение и са като всички други. С волята и желанието, които вложиха в пригответените от тях кулинарни изкушения, участниците демонстрираха, че не само искат, но и могат да бъдат самостоятелни и независими.

Изложбата бе оценявана от специална комисия с представители на общинската администрация в Кула, която отличи най-красивите и вкусни ястия.

Снежана АТАНАСОВА

За пореден път във Видин отбелязаха Световната седмица за борба с глаукомата

На 14 март заседателната зала на Общинския съвет във Видин се оказа тясна да побере желаещите да присъстват на информационната беседа, изнесена от д-р Борислав Милчев – началник на отделението по очни болести при МБАЛ "Света Петка" във връзка с националната кампания "Право на зрение". Партньори на информационната среща бяха община Видин и териториалната организация на Съюза на слепите с председател Радославка Иванова. На мероприятиято присъстваха още четирима офталмолози и зам.-кметът по социалните въпроси при община Видин г-н Пасков.

"Право на зрение" е доброволно обединение на специалисти-офталмолози от цялата страна с цел превенция на социално значимите очни заболявания чрез навременни прегледи и успешно лечение. Целта на мероприятиято е предотвратяване на слепотата чрез информираност на пациента и навременни прегледи. Кампанията е насочена към хората около и над 50-годишна възраст, тъй като те попадат в рисковата група за развитие на двете най-срещани очни заболявания - глаукома и катаракта. Тя е подкрепена от пациентската организация „Глаукома” и Националната глаукомна асоциация. "Лайънс клуб - Видин" също подкрепя лечението на очните заболявания. Един от дългосрочните проекти на клуба е "100 виждащи очи", с който се оказва финансова помощ за провеждане на лечение или за неотложна оперативна намеса на социално слаби жители на област Видин, в това число и на деца, при които са установени тежки очни заболявания. През 2014-2015 година по предложение на бившата председателка Пенка Иванова на четирима членове на Съюза на слепите от Видин бяха имплантирани очни лещи и сега тези хора се радват на светлината. С огромно желание и ентузиазъм традицията продължава и новата председателка на организацията Радославка Иванова. Мероприятието

бе отразено от централни и местни медии. Интересът към инициативата бе огромен. Зададох се много въпроси към специалистите, участниците в събитието се консултираха за заболяванията, а вече получените медицинска помощ благодариха на лекуващите офталмолози за успешната оперативна намеса и възврънатото зрение.

Всеки присъстващ получи талон за безплатен преглед.

Снежана АТАНАСОВА

Велико Търново

Нова спортна победа

Много и разнообразни са културните и спортните събития в календарния план за годината на териториалната организация на слепите във Велико Търново. За всяко от тях може да се напише отделна статия. В тази обаче ще стане дума за една инициатива, която е уникална за съюзната организация в национален мащаб. Ние сме авторите на първия турнир по боулинг за хора с увредено зрение в България, състоял се през октомври 2015 г., с което обогатихме възможностите на незрящите и им помогнахме да разширят сферата на своята себerealизация в дисциплини, смятани преди за недостъпни.

На 21 март 2016 г. в Спортен център "Galaxy Bowling - Велико Търново" към МОЛ - Велико Търново се проведе първият регионален турнир по боулинг за хора с увредено зрение, посветен на 95-годишнината от създаването на ССБ и празника на града ни 22 март - деня на Свети Четиридесет мъченици. Тази дата е свързана с победата на цар Иван Асен II над епирския деспот Теодор Комнин в битката при Клокотница на 22 март (9 март по стар стил) 1230 година.

Турнирът се организира от ТСО на ССБ във Велико Търново, а официален спонсор на състезанието бе дамският Лайънс клуб "Велико Търново - Царевец".

"Galaxy Bowling - Велико Търново" отваря врати на 15 септември 2006 година.

Намира се на партера в Central Mall и заема площ от 1500 квадратни метра. На своите посетители залата предлага богат избор от развлекателни игри: боулинг (10 писти); билиард (5 маси, размер 9), снукър (1 маса), дартс (3 броя), джаги (1 брой), флипери (2 броя), двоен симулатор, маса за въздушен хокей и маса за скуош. Тя е разположена на едно ниво, разделена е на няколко помещения за съответните видове игри. По-голямата централна част от залата е заета от пистите за боулинг.

Оборудването на боулинг пистите е на марката "VIA BOWLING". След 22 часа залата се превръща в клуб, светлините се изгасят и се включва ефектно осветление. Има и перфектно озвучаване с мощност 3,5 киловата.

В състезанието по пистите на боулинг залата, продължило над два часа, гости и домакини се надпреварваха в доказването на своите умения, а електронната система безпристрастно калкулираше попаденията. Като резултат се получи следното крайно класиране - домакините от ТСО Велико Търново спечелиха състезанието и получиха купата на победителите.

В индивидуалното класиране призьорите са както следва - първо място, почетен диплом и златен медал завоюва Пенчо Василев, второ място и сребърен медал спечели Иванка Пушкарлова, трето място и бронзов медал заслужи Анна Стоева.

Гордост за нас е, че отборът-призьор и тримата индивидуални победители са членове на ТСО на ССБ във Велико Търново!

На всички състезатели в турнира бяха връчени почетни грамоти за проявената борбеност и ентузиазма им.

Наградите връчи Дешка Димитрова – представител на дамския Лайънс клуб в старата столица. След турнира за всички беше осигурен празничен обяд.

Провеждането на състезанието нямаше да бъде възможно без подкрепата на община Велико Търново, която осигури купата и медалите за победителите, както и без подкрепата на дамския Лайънс клуб "Велико Търново - Царевец", спонсорира финансовите такси и разходите по наемането и ползването на боулинг залата, почетните грамоти и осигуряването на обяда за участниците в състезанието. Всички сме благодарни за проявеното разбиране и ангажираността в реализацията на спортната ни инициатива.

Пенчо ВАСИЛЕВ

ЛЮБОПИТНО Сляпо българче стана детето чудо на САЩ

Лола Уолтърс е само на 13 години, когато се превръща в детето-чудо на Америка. На 2-годишна възраст момичето ослепява, но това не я отказва от желанието ѝ да се занимава с нейния любим спорт – гимнастика. И представете си – тя спечелила купата на Американската гимнастическа академия!

Вдъхновяващо, нали? А знаете ли кое е още по-вдъхновяващо? Тя е българка!

Да, Лола е сляпо българче, осиновено от американка. Нейната приемна майка не е знаела за недъга ѝ, когато я приема за свое дете, но след като скоро научава за него, това не я отказва от Лола. Напротив, детето е получило безкрайна любов и стимул да вярва в мечтите си и да се развива още от съвсем малко.

Днес това изоставено българско дете е една от най-известните гимнастички на Америка. Наричат я детето-чудо на Америка. Не на България, на Америка...

Тази история трябваше да ни направи горди, но истината е, че тя малко ни натъжи и ни жегна. Защото да, навсякъде има хора, които се отказват от децата си. И понякога това е за добро. Но тя ни напомня как една немалка част от хората в нашата мила родина са се отказали доброволно от мечтите си. А това не е за добро.

Лола споделя, че само силната мотивация и волята не са достатъчни. Тя казва, че успехите ѝ се дължат на огромната подкрепа от семейството, приятелите и съотборничките ѝ. Подкрепа, която я превръща в истински победител!

"Никога не споделям, че съм сляпа по време на състезание. Искам да ме оценяват заради таланта ми, а не заради зрителния ми проблем" – споделя тя.

И наистина, когато я види човек, трудно би си представил, че това дете е сляпо! Ето как изоставените деца на България ни „прославят“! Вдъхновяващо? По-скоро тъжно...

Използван източник - bulgaria.utre.bg

МЕДИЦИНА "МедикАрт" гостува на "Зари": Диабетна ретинопатия

Уважаеми читатели,

Имаме удоволствието да ви запознаем със специализираното медицинско списание "МедикАрт". Надяваме се, че любезно предоставената от колегите ни информация ще бъде интересна и най-вече полезна за вас, въпреки строго научния си стил.

"МедикАрт" е издание, насочено към общопрактикуващите лекари и специалистите в различни области на медицинската наука и практика. На неговите страници ще откриете последните новости в този толкова важен за обществото ни сектор – здравеопазването.

Диабетна ретинопатия

д-р Ирина КУНЕВА
СОБАЛ "Пентаграм", София

По дефиниция на СЗО захарният диабет е "състояние на абсолютен или относителен инсулинов дефицит, характеризиращ се с хипергликемия и риск от микро- и макросъдови усложнения". Над 200 млн. души в света страдат от това заболяване и се очаква в следващите 25 години бройката на диабетиците да се увеличи с над 120 млн. или 5,4% от населението на Земята.

Болните от диабет в България са 520 хил., предимно във възрастовата група между 30 и 60 години.

Най-общо захарният диабет бива два типа:

– ИЗЗД, от който страдат по-малко от 10% от диабетно болните.

– НИЗЗД, от който страдат повече от 90% от тях.

Пациентите с диабет развиват редица патологични промени в очите като катаракта, глаукома, корнеална патология, невропатии, но най-честа и инвалидизираща е диабетната ретинопатия. Основните рискови фактори за развитие на диабетна ретинопатия са давност на заболяването, хипергликемия, артериална хипертония, възраст на поява на заболяването, генетични фактори, затлъстяване, тютюнопушене, хиперлипидемия, бременност, високо късогледство, заседнал начин на живот. При пациенти с тип I с давност на заболяването 20 и повече години над 90% от пациентите имат някаква форма на диабетна ретинопатия, след 30 години над 50% развиват пролиферативна форма. При тип II след 20-годишна давност 60% развиват белези на ретинопатия и едва 5% – пролиферативна форма. По-високата честота на диабетна ретинопатия при поставянето на диагнозата захарен диабет тип II се дължи на по-късното диагностициране на болестта – 4-7 години след нейното начало.

В окото съществуват две кръвно-ретинни бариери: външна – на нивото на ретинния пигментен епител, обусловена от здравите връзки между пигментните клетки, и вътрешна – на нивото на ретинните съдове и здравите връзки между перипитите. При липсата на заболяване тези две кръвно-ретинни бариери не позволяват преминаването на серум, кръвни продукти, протеини, липиди и други големи молекули в ретината, нарушавайки по този начин зрителната функция.

Ранни хистологични промени

Диабетната ретинопатия е микроангиопатия, при която в началото се увреждат малките кръвоносни съдове. Най-ранните промени в ретинните съдове включват загуба на перипити, задебеляване на базалната мембрана, пролиферация на ендотелни клетки, което се случва преди появата на клинични белези на болестта. Настъпват и промени в реологията на кръвта в еритроцитите и левкоцитите, повишен вискозитет на плазмата, повишена склонност към агрегация на тромбоцитите. В резултат на споменатите промени настъпват капилярни оклузии и ексудация. Като последица на исхемията в ретината – последица от капилярните оклузии, се появяват неосъдовете – в началото шънтове между артериоли и вени, по-късно интравитинни и още по-късно преретинни неосъдове.

Проявите на непролиферативната диабетна ретинопатия (НПДР) са следните: интравитинни микроваскуларни промени, формиране на микроаневризми, промени в калибъра на венозните съдове и интравитинни микроваскуларни аномалии (IRMA). Тези промени в съдовете могат да доведат до оток в областта на макулата, формиране на твърди ексудати, поява на меки коагулати и интравитинни хеморагии.

Микроаневризми – това са фокални разширения на ретинните капилляри с размери 10 – 100 микрона. При офталмоскопия в очното дъно изглеждат като точковидни хеморагии. В началото стените им са тънки – липсват перипити, по-късно се появява ендотелна пролиферация и задебеляване на базалната мембрана. Въпреки задебелената стена те са пропускливи за вода и големи молекули, което позволява кумулацията им в околната ретина. Разположени са във вътрешния нуклеарен слой, обикновено съседно на исхемични участъци. В микроаневризмите може да се отлагат фибрин и кръвни клетки (най-вече еритроцити), което постепенно може да доведе до запушването им.

Ретинни хеморагии, които могат да бъдат:

- пламъковидни – от големите повърхностни прекапилярни артериоли, разположени в слоя на нервните влакна (близо до вътрешната повърхност на ретината);
- точковидни – разположени в по-дълбоките слоеве, произхождащи от венозния край на капиллярите;
- дълбоки, тъмни хеморагии, представляващи хеморагични ретинни инфаркти, разположени в средните ретинни слоеве – те са важен маркер за прогресията на диабетната ретинопатия към пролиферативна. Меки ексудати – бели, меки отложения в слоя на нервните влакна, причинени от оклузия на прекапилярните артериоли. Представяват натрупване на продукти на аксоплазматичния транспорт на местата на прекъсването му и са белег на исхемия. Обикновено се съчетават и са белег на съпътстваща хипертония.

Твърди ексудати – жълти депозити от липиди и протеини, разположени около капилляри или микроаневризми с нарушен пермеабилитет, оформяйки пръстен (цирцината корона). Разполагат се на границата между оточна и неоточна ретина. Хиперлипидемията обикновено корелира с появата на твърди ексудати.

Неравномерности в калибъра на вените, промяна в стената и пропускливостта им, образуване на венозни бримки – тези промени обикновено са съпроводени с исхемия в околната ретина.

IRMA (Intraretinal microvascular anomalies) шънтове, свързващи артериола с веноула, намиращи се в зона на липсваща перфузия на ретината. Те са белег за тежка НПДР, която много бързо може да прогресира в пролиферативна.

Макулни промени при НПДР:

- Макулен едем – една от основните причини за намаление на зрението при диабетците. Течността, която се натрупва в междуклетъчното пространство, се просмуква от микроаневризми или от увредените капилляри.

- Исхемична макулопатия – по-честа при тип I ЗД, характеризира се с намаление на фовеалната васкуларизация, увеличава се фовеалната аваскуларна зона.

Пролиферативната диабетна ретинопатия (ПДР) е ангиогенен отговор на ретината в опит да се преодолее исхемията в резултат на обширните капилярни оклузии. Неосъдовете се появяват на границата между исхемична и нормална ретина, обикновено произхождат от посткапилярните веноули и не притежават качествата на кръвно-ретинна бариера. Те биват: неосъдове от диска на зрителния нерв (NVD), неосъдове в останалата част на ретината (NVE).

NVD понякога в началото трудно могат да се разграничат от нормалните капилляри на папилата, те са отговор на масивна генерализирана исхемия на ретината. С времето се разрастват и се придружават и от фиброзна компонента, растейки напред от папилата на зрителния нерв. NVE се развиват обикновено при секторна исхемия - на границата между исхемична и нормална ретина. Понякога могат да бъдат събрани с IRMA, различават се по това, че неосъдовете формират бримки.

Някои от споменатите белези на диабетната ретинопатия – непролиферативна и пролиферативна, трудно могат да бъдат установени при оглед на ретината чрез офталмоскопия – директна и/или индиректна. Често за установяване на наличието на исхемия, нарушена пропускливост, неосъдове и др. се налага провеждането на флуоресцеинова ангиография (ФА). При нея се наблюдава в динамика съдовата мрежа на ретината, нейните особености и нарушенията в кръвно-ретинната бариера.

По-късни усложнения на диабетната ретинопатия са поява на фиброзна тъкан в зоните на неоваскуларизация, контракция на фиброзната тъкан, последвана от хеморагии – под и в стъкловидното тяло, тракционно отлепване на ретината. Въпреки че макулният едем, твърдите ексудати и капилярните оклузии при НПДР водят до силно намаление на зрението, хеморагиите в стъкловидното тяло при ПДР или отлепването на ретината водят до много по-тежко инвалидизиране на пациентите. Витреалните хеморагии настъпват най-често по време на сън – нощно повишаване на

кръвното налягане, хипогликемия рано сутрин и бързи очни движения.

Създаването на стандарт за грижа за пациентите при определено заболяване е изключително важно за своевременната терапия и профилактика на тежките усложнения и загубата на зрение. В световен мащаб има две големи проучвания, на базата на които са създадени препоръките за поведение и терапия при диабетна ретинопатия. Diabetic Retinopathy Study (DRS) и The Early Treatment Diabetic Retinopathy Study (ETDRS) демонстрират, че ефективната терапия на диабетната ретинопатия може да предотврати в голяма степен (до 90%) загубата на зрение.

При тежка непролиферативна диабетна ретинопатия, както и при пролиферативна диабетна ретинопатия се препоръчва лазертерапия, целта на която е намаление на исхемичния стимул за неоваскуларизация на ретината. В този случай най-често се провежда панретинена фотокоагулация. Лазертерапия се провежда също и в случаите на фокален и дифузен оток в ретината. Навременната и адекватна лазертерапия намалява риска от тежки увреждания на зрителната функция с над 50%. Исхемията при диабетната ретинопатия в резултат на капилярните оклузии стимулира увеличена продукция на съдови ендотелни пролиферативни фактори (VEGF) в стъкловидното тяло. Повишените нива на VEGF стимулират неоваскуларизацията на предния и задния очен сегмент, причиняват и пропускане на течност от капилярите, влияейки върху белтъците, отговорни за капилярния пермеабилитет – оклудин и зонула оклуден.

Нивото на повишение на VEGF корелира със степента на капилярната липса на перфузия и тежестта на оток в макулата. Това е причината за приложението на анти-VEGF препарати (Lucentis (Ranibizumab), Aflibercept (Eylea), Macugen (Pegaptanib), Avastin (Bevacizumab)) интравитреално при макулен едем. Приложението на анти-VEGF препарати при макулен едем е широко разпространено и подкрепено от редица проучвания в световната практика, много често то е основното лечение. Те се прилагат трикратно на период от 4 седмици и след това по различни схеми – или при нужда, или на фиксирани периоди от време, най-често 3 месеца.

При нарушаването на кръвно-ретинната бариера и кумулацията на течност в ретината се получава излив на плазма и клетъчни елементи; попаднали екстравазално, левкоцитите секретират възпалителни медиатори, като IL1 TNF-alfa, VEGF, които от своя страна допълнително нарушават съдовия пермеабилитет. Участието на възпалението в патогенезата на макулния едем е причината, поради която е патогенетично оправдано приложението на кортикостероиди (Triamcinolon, Ozurdex/Dexamethasone) интравитреално за повлияването му. За диагностицирането на макулния едем и мониторирането на терапевтичния ефект в съвременната офталмологична практика се използва оптичната кохерентна томография (ОСТ), чрез която получаваме детайлна информация за слоевете и структурите на ретината.

При появата на усложненията на пролиферативната диабетна ретинопатия – кръвоизливи в стъкловидното тяло, отлепване на ретината, които водят до тежка загуба на зрението на пациента, е наложително хирургично лечение – парс плана витректомия (PPV). Понякога няколко дни преди операцията се прилага интравитреално анти-VEGF препарат с цел намаляване на кървенето при операцията.

Тежкото инвалидизиране в резултат на диабетна ретинопатия може да бъде предотвратено или поне силно намалено, ако създаденият стандарт за грижа на тези пациенти се спазва. Редица проучвания съобщават, че под 50% от пациентите със захарен диабет получават веднъж годишно очен преглед с разширение на зениците и оглед на очни дъна. Diabetic Retinopathy Study (DRS) и The Early Treatment Diabetic Retinopathy Study (ETDRS) демонстрират ясно критичната нужда от редовни очни прегледи и своевременна лазерна терапия, като по този начин се намаляват и директните загуби от тежките усложнения и тяхното лечение.

(Със съкращения)

Уважаеми читатели,

Екипът на списание "Зари" изразява своята неудовлетвореност от недостатъчната активност и участието в отговорите на занимателните "Главоблъсканици" на Тодор Лазаров. Благодарим на четиримата наши читатели, които положиха усилия и ни изпратиха писма в обявения срок! Това са Силвия Дацин, Георги Генов, Георги Петков и Димитър Драганов. Въпреки че никой от участниците не дава стопроцентово верни отговори, любознателността им ще бъде възнаградена с книжка на автора. Ето ги и верните отговори:

1. Единадесет месеца.
2. Мъжете са дядо, син и внук.
3. Боата няма външни зъби.
4. Осмиците се групират така: $888+88+8+8+8 = 1000$.
5. Използва се Питагоровата теорема за правоъгълния триъгълник, че сборът от квадратите на катетите е равен на квадрата на хипотенузата. За случая - единият катет е 3 метра, другият е 4 метра, а хипотенузата - 5 метра.
6. Нашето море е източно, затова нямаме черноморски град с морски залез.
7. Напълваме 3-литровата дамаджана и я преливаме в 5-литровата. От 8-те литра отново 3-те литра. От трите литра допълваме отново 5-те литра. 5-те литра преливаме в 8-те литра дамаджана. Единият литър, който остана в 3-литровата дамаджана, наливаме в 5-литровата. Напълваме 3-литровата и я наливаме в 5-литровата, и там вече имаме 4 литра. А в 8-те литра са останали 4 литра.
8. В тавата.
9. Вземаме средната пълна чаша, преливаме съдържанието в средната празна чаша и връщаме чашата обратно.
10. Тръбата с диаметър 1 метър съдържа два пъти повече вода от двете взети заедно.
11. Нито една ябълка, защото върбата не ражда ябълки.
12. Охлювът е двуполов.
13. Лодкарят взема заека и го закарва на другия бряг. Връща се, взема зелката и я закарва при заека. Взема заека и го връща обратно при лисицата. Остава го там и взема лисицата, която закарва при зелката. Връща се и взема заека.
14. Пингвините живеят на Южния полюс, а белите мечки на Северния.

ОБЩЕСТВО Декларация

Уважаеми читатели,

Публикуваме пълния текст на Декларацията за достъпността на хората в неравностойно положение, приета от Столичния общински съвет на 14 април 2016 година. Тя е базирана на Меморандума за достъпност, оповестен на 7 януари 2016 година.

ДЕКЛАРАЦИЯ

Водени от стремеж за реална и безусловна достъпност за хората в неравностойно положение, включваща в себе си архитектурна и транспортна достъпност, достъпност до услуги, образование и информация, ние, общинските съветници от Столичен общински съвет, сме твърдо решени в рамките на мандата на настоящия Общински съвет реално да защитим това неоспоримо право и потребност за

всяко човешко същество.

Достъпността е за всеки и ние се ангажираме да организираме публични събития, на които ще се предоставя информация по въпросите относно достъпността, като същевременно по този начин ще можем да запознаваме обществеността с конкретните наши постижения в тази област, а също така и гражданите ще имат възможност да изразяват мнения и да правят предложения.

Водещо в нашата предстояща работа, касаеща осигуряване на реална достъпна градска среда за всички граждани без изключение, ще бъде:

1. Прилагане на Конвенцията за правата на хората с увреждания, ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 26 януари 2012 г. – ДВ, бр. 12 от 2012 г., в сила за Република България от 21 април 2012 г.
2. Прилагане на Закона за устройство на територията;
3. Прилагане на Наредба № 4 от 1 юли 2009 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания;
4. Ще положим усилия за стриктен контрол по отношение на достъпността;
5. Ще положим усилия за осигуряване на възможност за участие на представители на неправителствени организации на хора с увреждания при установяване на годността за ползване на строежи с обществено значение, които представители да имат съвещателен глас.

Ние, общинските съветници, изразяваме съпричастността си към нашите съграждани, които по една или друга причина се намират в неравностойно положение, и заявяваме, че ще работим в полза на всички граждани на територията на Столична община.

София, 14.04.2016 г.

ПРАЗНИЧНО Христос Воскресе!

Едва ли има някой, който да обича лошото време. Заоблачи ли се, завали ли, хората се затварят по домовете си и жива душа не можеш да срещнеш по улиците. Един полъх на вятъра и един слънчев лъч са достатъчни радостта отново да се върне в хорските сърца и парковете и градините да зажужат като весел кошер от шеги и усмивки.

Христовото Възкресение е полъхът на вятъра, който прогони страховете.

Христовото Възкресение е слънчевият лъч, който разби на пух и прах тъмнината.

Христовото Възкресение е вечната надежда, която тихичко ни нашепва, че Доброто и Любовта са непобедими.

Преди идването на Христа хората очакват да дойде месия, който да им обясни какво да правят и да ги задължи да го направят под страх от наказание.

Божието Въплъщение се оказва много по-различно от тези погрешни човешки представи. Иисус Христос не поставя ултиматуми, а ни дава правото на избор, не задължава, а кротко ни обяснява основните принципи на живота, не наказва, а безкористно помага на всички, не се държи като самозван господар на света, а на дело ни представя най-висшата форма на Любовта – саможертвата. И наглед парадоксално, но всъщност напълно логично Христовата Истина побеждава всички орди от насилници

и лицемери, които се изпречват на Пътя й. Слънчевият лъч, полъхът на вятъра, независимо от усилията на злото, винаги намират начин да пробият тъмнината. И това е напълно естествено - макар и затулено от облаци, слънцето никога не престава да свети. А това, че ние не го виждаме, си е изцяло наш проблем.

През 1965 година на първомайска манифестация в столицата на Грузия Тбилиси монахът Гавриил Ургебадзе, впоследствие канонизиран за светец от Грузинската православна църква през 2012 година, запалва портрета на Ленин. Ужасената тълпа го пребива, арестуван е, съдят го, искат му смъртна присъда. В различни световни медии обаче се вдига шум, съветските власти са притиснати и отменят присъдата. Обявяват го за луд.

Всеки, който има и минимална представа за ония времена, би могъл да оцени смелостта на този скромен монах. По-интересни обаче са мотивите, с които свети Гавриил обяснява постъпката си пред озверялата тълпа и органите на реда:

"Направих това, защото не бива да се боготвори човек. Там, на мястото на Лениновия портрет, трябва да виси Христовото Разпятие. Защо вие пишете "Слава на Ленин", при положение че такава слава не е необходима на човека? Трябва да се пише: "Слава на Господа Исуса Христа, Който победи смъртта и ни дари вечен живот".

И най-големите душмани на християнството не могат да предвидят къде и кога ще се появят полъхът на вятъра и слънчевият лъч, които безпощадно ще разгромят илюзиите им за всемогъщество.

"Над всички канони и устави е Любовта", казва още свети Гавриил Ургебадзе. Вярвайте в нея, скъпи приятели! Бъдете здрави и радостни! И нека усмивките на Доброто във вас да бъдат полъх на вятъра и слънчев лъч напук на лошото време!

Петър КАЛИНОВ

Света мироносица и равноапостолна Мария Магдалина

Когато Господ Исус Христос ходел по Галилея и чрез Своята божествена сила извършвал личби и чудеса, към Него пристъпила жена на име Мария Магдалина (от гр. Магдала). Тя го молила за помощ. Господ изгонил из нея седем бесове (Марк 16:9) и напълно я изцерил от болестта, от която тя страдала. Оттогава благодарната Мария служила непрестанно на Господа, слушала Неговото учение и вървяла след Него до самата Негова кръстна смърт. Заедно с другите св. жени тя гледала страданията на Христа и плачела за Него. Заедно с майката на Спасителя тя стояла при кръста и видяла, как положили Господа в гроба.

Тъгувайки за смъртта на Спасителя, св. жени приготвили благовонно миро, за да помажат с него, според юдейския обичай, тялото на Исус Христос. И след като минала съботата, рано сутринта отишли на гроба. Но по-рано от всички, още до разсъмване, дошла на гроба Мария Магдалина. За голямо свое учудване тя видяла, че камъкът е отвален и гробът празен. Смутена от виденото, Мария Магдалина бързо се затекла при апостолите Йоан и Петър и им казала: "Вдигнали Господа от гроба и не зная, где са го положили." Йоан и Петър веднага тръгнали подир нея и като влезли в пещерата, видели, че тялото на Исуса го няма и че в ъгъла лежат само повивките, с които то било обвито. Те се върнали, а Мария останала на гроба, стояла и плачела. И както плачела, надникнала в гроба и ето видяла два ангела в бяло облекло да седят – единият при главата, а другият при нозете, гдето било лежало тялото Исусово. Те й казали: "Жено, защо плачеш?"

– Вдигнали Господа моего – отговорила тя – и не зная где са Го положили.

Като казала това, тя се обърнала назад и видяла Самия Иисус, но не го познала и мислела, че е градинарят.

– Жено – казал ѝ Той, – защо плачеш, кого търсиш?

– Ако си Го ти изнесъл – казала тя, – кажи ми, где си Го положил и аз ще Го взема.

– Марийо! – казал ѝ тогава Спасителят.

Едва сега Мария познала и радостно извикала: "Учителю!"

– Не се допирай до мене – казал ѝ Господ, – но иди при братята Ми и им кажи, че възлизам при Моя Отец и при вашия Отец, при Моя Бог и при вашия Бог!

В това време и другите жени, които вече се връщали от гроба, срещнали по пътя Спасителя, Който им казал: "Радвайте се!" Те паднали пред нозете Му и му се поклонили.

По такъв начин светите жени, които ревностно служели на Господа по време на земния Му живот, се удостоили да бъдат първи благовестници на Неговото славно възкресение. Мария Магдалина, която първа видяла възкръсналия Господ, утетила скърбящите ученици с радостните думи: "Христос възкресе!" Като първа благовестница на възкресението, тя е призната от църквата за равноапостолна. След Възнесението Господне Мария Магдалина прекарвала с Пресвета Богородица и с апостолите в постоянна молитва и била свидетелка на първите успехи на християнското учение в Йерусалим. Пълна с усърдие и вяра, тя сама проповядвала словото Божие и затуй посещавала разни страни. Църковното предание говори, че посетила и Рим и че поднесла на императора Тиберий червено яйце, като му казала: "Христос възкресе!" и му разказала за кръстната смърт на Господа. Още от старо време имало обичай у юдеите, особено у бедните, да поднасят яйца на своите познати, приятели и покровители в деня на рождението им и на Нова година. Това се смятало като израз на радост и уважение от людете, които не са могли да поднесат по-скъпоценен дар. По примера на св. Мария Магдалина у християните влязло в обичай да си даряват един другиму червени яйца за спомен на Христово възкресение. От Рим св. Мария Магдалина дошла в Ефес, гдето до самата си смърт помагала на св. Йоан Богослов в неговите апостолски трудове. В V в. нейните мощи били пренесени от Ефес в Цариград.

Из "Жития на светиите",

Синодално издателство, 1991

Великден край "Александър Невски"

Вечерта на Велика събота. Приятели се изгърсват у дома и предлагат да отидем на площад "Александър Невски", за да видим дали нещо ще се случи. Нито един от нас не изглежда религиозен и намерението ни е продиктувано от чисто любопитство, плюс може би тайното желание да подразним органите на властта.

"На бас, че тази година ще има много свят! — казва Цветан и добавя. — Тая глупост, дето я изработиха миналата година, сега ще докара пет пъти повече хора!"

Всички знаем за произшествието, което бе станало в самата църква "Александър Невски" по време на миналогодишната великденска служба. Инициативата принадлежеше на някакъв новоиздигнал се партиен или милиционерски шеф, който се бил уплашил от нарастващия брой млади хора, стекли се в църквата. Според други слухове идеята за покушение срещу великденската служба излязла от Съветското посолство, от чиито прозорци масовото стичане на народ към църквата изглеждало като явна антисъветска демонстрация. Тогава по линия на Държавна сигурност бил формиран нещо като шурмов отряд от комсомолски активисти, главно студенти, които специално били обучени в

хулиганско поведение. Те влезли в църквата и с викове, смях, подигравки, блъскане и обиждане на присъстващите граждани целели да разстроят самата служба. Врѣх на изстъплението им било, когато обсипали свещениците с яйца и разни други предмети и предизвикали сбивания с богомолците. Така или иначе, целта им била постигната. Патриархът повикал милицията, която вече напълно готова чакала по околните улички. И, разбира се, нахлулите милиционери арестували огромен брой млади хора и ги натикали в камионетките. Час по-късно комсомолските хулигани си отишли спокойно по домовете, а напълно невинни младежи били подложени на яко обработване, за да не посмеят втори път да стѣпят на великденска служба. Но в резултат на тази най-груба провокация, организирана от режима срещу църквата, се стигна до последствия, които недвусмислено показаха колко предвидливо всичко това е било планирано. Властта обяви, че църквата имала нужда от нейната защита и че по време на големи църковни служби като великденската богомолците в църквата трябва да бъдат допускани само със специални пропуски, издавани само на доказани християни. Бе забранено да се дават пропуски изобщо на млади хора, като че християнската религия можеше да се изповядва само от граждани над 70 години. Беше наистина странно човек да слуша, че милицията категоризира злосторниците на великденската служба като политически неопределени "младежи хулигани", когато това бяха нейни собствени агенти провокатори. Впоследствие студенти от софийския университет в разговори на четири очи признаха пред мен как са били организирани, за да вземат участие във великденската акция на площад "Александър Невски".

Не може да има съмнение, че тази акция има ефекта на бумеранг и по-късно от тези разни партийни среди се чуваше, че това е било квадратна милиционерска глупост. Още на другия ден започна масов прилив към църквите из цяла София. Слухът за това, което бе станало в "Александър Невски", предизвика всеобщо възмущение и дори разпали отдавна загаснали религиозни чувства. Мисля, че от гледна точка на религията не би могло да има по-желателно събитие, което да възвърне вниманието на хората към църквата. До тази провокация българските граждани в огромното си мнозинство гледаха на християнската религия по-скоро като на кръвна традиция, отколкото като на източник на вяра. Прекалено много страшни и жестоки неща бяха минали през главите им, за да оставят вярата им неразклатена. Според мен религиозният фанатизъм и изобщо фанатизмът никога не е бил част от българския народен характер. Ако човек погледне църковните борби от миналия век, ще види, че те не са били толкова стремеж към установяване на по-близък контакт с Бога, колкото израз на борбата за независимост.

И аз си мисля, че точно същата картина можеше да се наблюдава в България век по-късно. Все повече и повече хора започнаха да влизат в църквите не толкова като израз на християнска вяра, колкото като израз на желанието да покажат своята независимост от атеистичните канони на режима. Но вече влезли в църквите, хората откриваха внезапно мистичната привлекателност на един свят, където човек може да намери уединение от грозния шум на делничния живот. Като че атмосферата на църквата с полумрака, светлината на свещите и красиво повяхналите образи на светците, с нестройния църковен хор и речитатива на свещеника приканваха към смирение и вглъбеност. Хората откриваха, че маймунските крясъци на живота отвън им бяха отнели тихата красота на вглъбяването, чрез което човек дири истината за себе си и своя живот. Спомням си какво впечатление направи църквата на една известна партийна другарка, когато двамата от любопитство влязохме по време на служба.

Свещеникът четеше осемнайсетата глава от Евангелието на Матей и каза:

"Тогава Петър дойде при него и каза, Господи, колко пъти трябва да прощавам на моя брат, който греши спрямо мен? До седем пъти? И Исус се обърна към него и му каза, аз не ти казах до седем пъти, но до седемдесет пъти по седем."

Тези думи втресоха моята позната. Тя излезе навън силно развълнувана и повтаряше: "А защо аз не мога да простя дори един път!"

По-късно тази именно партийна другарка стана редовен посетител на църквата, което бе изтълкувано от близките ѝ като интелегентски каприз.

Така че, погледнато по-дълбоко, провокацията наврѣх Великден не беше без своите основания. След безмилостната сталинска зима, когато цяла България представляваше гробищно мъртвило, интересът към църквата започна да се възражда. И в началото на шейсетте години все повече млади хора започнаха да ходят на църква. Баба ми и нейните връстнички от махалата се ядосваха една неделя, че от млади не могли да си намерят удобно място в църквата. Но това беше по-скоро израз на тяхното

задоволство, че младите ходеха на църква. Аз лично знам няколко случая на хора с комунистически убеждения, които някак напълно неочаквано се обърнаха към религията, като че търсеха жизнено важен отговор именно от нея. Никога няма да забравя, когато една нощ, разхождайки се по булевард "Ленин" с един от тези другари, той внезапно ме запитва какво точно е искал да каже Паскал, когато е писал, че без Бога човек е абсолютен самотник. Ако този гражданин ми беше предложил участие в конспирация за събаряне на властта, по-малко бих се изненадал. Моето учудване беше още по-голямо, когато той говори надълго за връзката между Бог и Смисъл и Бог и Любов.

Всеки може да си представи, че ако един убеден и начетен марксист можеше да обърне очи към църквата, то какво би било отношението на масата хора, които не бяха обвързани здраво с идеологически догми. Все повече хора из страната започнаха да прибягват до църквата за най-тържествените и най-важни моменти в техния живот — кръщаването, сватбата, погребението. Може би това съвпадна донякъде с официално провежданата вече линия на укрепване на националното съзнание, зад която, разбира се, стояха точно обратните цели. Започна да става даже и модно да се ходи на църква и да се прибягва до услугите на свещениците. Едно от доказателствата за този процес бе силният култ към иконите — не само като материална скъпоценност, но и като израз на фаталистично религиозно чувство. В продължение на цяло десетилетие софийската интелигенция ограбваше или купуваше иконите на всяка местна църквица или параклис. Твърде малко са онези софийски интелектуалци днес, които нямат по домовете си окачени скъпи или редки икони. Друго доказателство беше религиозната музика. Плочите с руски и български литургии и църковни пения бяха търсени далеч повече от най-модните плочи естрадна музика. По-късно църковната музика на хора на "Александър Невски" и особено изпълненията на хора "Йоан Кукузел" бяха едни от най-популярните из цялата страна. Ние се събирахме на такива вечери за слушане на църковна музика. Виждах мои приятели да тръпнат под звуците на "Достойно ест" и да шепнат: "Това е България! Истинската! Вечната!"

И това бяха духът и атмосферата, които трябваше да бъдат ударени с великденската провокация на организираните комсомолци хулигани.

Часът е одинайсет, когато ние паркираме колите на улица "Аксаков" и цялата компания се отправяме по "Цар Шишман" към площада пред паметника на Цар Освободител. Вечерта е много приятна, топла, почти лятна. Навред гъмжи от народ, който се стича по посока на "Александър Невски", и всичко изглежда с повишено настроение, празнично. Но едва навлезли в площада пред Народното събрание, ние виждаме милиционерския кордон, който прегражда пътя към църквата и пропуска само редки граждани, които размахват някакви бели листове. Разбрахме, че великденската служба тази вечер ще бъде само с покани.

"Ами за какво са тия покани? Как може да се ходи на църква с покани!" - ядосва се някаква жена до нас.

Милиционерският лейтенант, който е шефът на кордона, се усмихва и казва: "Патриархо го е страх от верващите!"

Пред кордона се насъбира голяма тълпа, в сред която разпознавам двама известни български кинорежисьори с жените си, няколко журналисти и театрални звезди, в сред които се мярка познатата френска барета на Вили Цанков. Огромното мнозинство от хората наоколо са млади, между двајсет и трийсет години. Повечето от половината може би са жени. С нарастването на тълпата около кордона започва да се надига все по-голям шум. Друг милиционерски началник с голям чин, подполковник или полковник, минава покрай нас и с висок глас казва:

- Граждани, защо не си отидете! Религиозният празник не е за млади хора! Тия, които трябва да присъствуват, са поканени!

- Искаме да гледаме! - вика някой.

- Ти вярваш ли в Бога? - пита офицерът и сам отговаря. - Не вярваш! Тогава за какво си дошъл? Да правиш само калабалък! Граждани, да оставим религията за религиозните!

- Аз съм религиозен, другарю... - вика в сред притисналата се тълпа някакъв възрастен човечец.

- Къде ти е поканата тогава? - пита той.

- Нямам покана... Не знаех, че трябвало покани... - и старецът си проправя път към милиционерския началник. Той трябва да е някъде около осемдесетте и се движи с голямо затруднение. Всички наоколо за миг притихват.

- Моля ви, пуснете ме! - казва старецът, като гледа умолително на всички страни, сякаш от нас зависи пускането му.

И сега тълпата се намесва. Отвсякъде се чуват гласове:

- Защо не го пуснете, другарю началник! Пуснете го човека! Виждате го какъв е! Пуснете го!

Милиционерският началник се двоуми, но все пак, изглежда, съобразява възможността да направи сделка с цялата тълпа:

- Добре - казва той. - Ще го пусна, но при едно условие: че вие ще се оттеглите зад паметника. Ако искате да стоите, стойте на тротоара! Съгласни ли сте!

- Дадено бе, мой човек! - вика някой - Само пусни стареца да иде на черква!

Драговошно и с повишен дух ние, повече от няколкостотин души, се оттегляме назад, а милиционерският началник пропуска стареца, който, накуцвайки, се отдалечава по посока на "Александър Невски". Нямаме никакви шансове да се доберем дотам. Но никой не си отива. Хората стоят и сякаш стават все повече и повече. Някой предлага да се опитаме да минем от другата страна, откъм Художествената академия, даже да използваме вратата на академията и да минем през вратата на игрището за баскетбол, което гледа точно срещу църквата. Уви, и този план пропада, защото милицията съобразително е блокирала вратата на академията. И точно когато се мотаем заедно с друга огромна тълпа между зданието на политехниката и това на академията, внезапно настъпва истинска тупурдия. Милиционерите, които стоят срещу нас, изведнъж се втурват наляво, по посока на пространството пред градинката срещу ректората. В далечината виждам, че там става някаква схватка. И после - човек да не вярва на очите си. Повече от двайсетина милиционери панически бягат през площада, следвани от група разярени момчета, едно от които размахва дърво. Чуват се пронизителни милиционерски свирки. Иззад църквата, откъм улица "11 август", се втурва цяла рота милиционери, които се опитват да преградят пътя на бягащите си другари. После бързо дофучават няколко големи милиционерски камионетки. От другата страна на църквата става нещо, което не виждам. Оказва се, че десетина хлапета от Коньовица или "Хаджи Димитър" влезли в кавга с кордона и когато милиционери се опитали да задържат едно от тях, другите се хвърлили напред и започнал бой. В суматохата хлапаците на бърза ръка набили милиционерите, които в голямата си част били страхливи и неопитни в такива боксови мачове. Приятел по-късно ми разказа как цялата тълпа там ревяла от възторг, като гледала как милиционерските фуражки хвърчали във въздуха. След това значително по-малобройната милиция била обърната в бягство, което аз и всички около мен видяха. Едва ли мога да забравя някога тая сцена на панически бягащи изплашени милиционери.

Крясъци, писъци и викове внезапно раздират атмосферата около църквата. Един от моите приятели дръпва жена си и казва страхливо:

"Да бягаме, защото тук ще става нещо голямо!"

Нищо не става. Многобройната милиция, която се появява на площада, бързо ликвидира инцидента.

Виждаме милиционерите да мъкнат с ритници и удари горките хлапаци и да ги натикват в колите.

После ги откарват Господ знае къде. Но в резултат на цялата суматоха кордоните, заобикалящи целия площад, са изчезнали и тълпите отвред нахлуват към църквата. Всичко наоколо се задръства с народ и никаква милиция не може да го върне обратно.

"Горките момчета - казват хората около мене. - Сега ще има да видят едно възкресение!"

Когато камбаните удрят, успявам да се покача на една пейка и виждам около себе си море от народ. И сега следва нещо невероятно. Хиляди хора измъкват отнякъде свеци и започват да ги палят. Някой бутва свещ и в моите ръце. В миг виждам чудно море от свеци, които осветяват човешките лица отдолу, като им придават неестествена изразителност. Навред хора се целуват, около мен се чукат с яйца и се чува почти нестихващо:

- Христос воскресе!

- Воистина воскресе!

Може би поради инцидента, който разтърси всички, може би поради тежкия и тържествен звън на камбаните цялата атмосфера ми изглежда силно приповдигната, някак бурно-тържествена. Струва ми се, че в този миг тълпата е готова за нова и много по-голяма експлозия.

Но никой не я предизвиква. Милицията безшумно се е оттеглила и ние бавно се понасяме с течението към улица "Раковски". На пейките срещу паметника на Вазов виждам Йордан Радичков и Дико Фучеджиев с жените си. Дико шеговито се опитва да угаси моята свещ и измъква, че дошли да

погледат и че бил изненадан, когато открил толкова много познати и приятели на площада.

- За какво са дошли, да ги пита човек! - казва той.

- Ами да погледат! - казвам аз.

После някой ни казва, че от интерес обиколил с кола между 10 и 12 часа дузина квартални църкви и навсякъде било препълнено с местен народ.

- Имам чувството - казва Цветан, - че хората търсят в църквата това, което не могат да намерят извън нея!

Георги МАРКОВ

Из "Задочни репортажи за България"

Свети Георги Победоносец

Този велик Христов мъченик живял и пострадал по времето на римския император Диоклетиан (284-305 г.). Още юноша, Георги постъпил на служба в императорската войска и едва 20-годишен достигнал до чин военен трибун (началник на легион). Бил красив, умен и способен младеж и императорът го направил и член на държавния съвет, без да подозира, че той бил християнин. По това време срещу тях били повдигнати люти гонения: залавяли ги, затваряли ги в тъмница и ги подлагали на страшни мъчения. Понеже младият Георги бил наследил от покойната си майка голямо богатство, наредил робите да бъдат освободени, а имотът и парите раздадени на бедните. Така той се подготвил за велик подвиг в името на Господ Иисус Христос.

Явил се в двореца в Никомидия, столицата на тогавашна Витиния, и смело защитил християнската вяра. Напразно бил съветван и увещаван от императора да се откаже от Христа. Заради твърдата му вяра бил подложен на различни мъчения, от тежки по-тежки: слагали огромен камък върху гърдите му; връзвали го гол на дървено колело с набити пирони; държали го три дни в яма с негасена вар; обували му железни нагорещени обуца и го карали да тича с тях; давали му да пие силни отрови.

Благодарение на силната си вяра в Христос Георги понесъл стоически всички мъчения. Сам Господ Бог му се явил и само с допира на ръката Си излекувал раните му. На новите мъчения, измисляни от страна на императора, Георги смело отговарял: "По-скоро ти ще се умориш да ме мъчиш, отколкото аз – да понасям мъченията".

Мнозина, като видели твърдостта на Георги, веднага повярвали в Христа. Повярвала и Александра, съпругата на императора. Диоклетиан наредил и двамата да бъдат посечени с меч. По пътя към мястото на наказанието Александра припаднала и предала Богу дух. При вида на такава блажена смърт Георги прославил Бога и бодро продължил към своята Голгота. Когато стигнали на определеното място, мъченикът спокойно навел глава под меча на палача и бил обезглавен на 23 април 306 година.

Христо ТЕМЕЛСКИ

Използван източник - pravoslavieto.com

Едно от чудесата на свети Георги Победоносец

Древната малоазийска област Пафлагония е известна с преданията за чудеса, свързани със свети великомъченик Георги Победоносец. Можем да си припомним историята за пленения от български войници пафлагониец, принуден да слугува в дома на богат българин. Един ден, докато носил съд с вода към втория етаж на къщата, младежът изневиделица бил грабнат от св. Георги на кон и бил отнесен в родния си град в Пафлагония, където родителите му отслужвали панихида, тъй като мислили сина си за загинал.

Това е онзи малък човек с кана вода в ръка, седнал отзад на коня, който може да се забележи изобразен на някои от иконите на св. Георги.

Една друга история за чудо също от земите на Пафлагония разкрива как една молитва към светеца, провокирана от детско желание, води след себе си изненадващо големи последствия по Божия промисъл. В един град в малоазийската област имало църква, посветена на св. Георги, която обаче била изоставена и порутена, а местните жители били твърде бедни, за да могат да я въздигнат от руините и да възвърнат предишната ѝ слава. Около мястото на изоставената църква се събирали много деца, които прекарвали времето си в безгрижни игри. Измежду децата имало едно момче, което било доста срамежливо, другите все го надвивали в игрите и го подигравали, а това много го огорчавало.

Един ден с насълзени очи, в порутения храм, то се обърнало към св. Георги с по детски наивна молитва: "Моля те, свети Георги, помогни ми и аз да победея поне веднъж в някоя игра и ще ти донеса в църквата чудна питка, каквато само мама може да направи". И ето че детето започнало да печели една след друга детските игри. Сияещо от радост, то бързо изтичало при майка си и я помолило да направи вкусна питка в дар на св. Георги, за да спази обещанието, което дало в молитвата си. Впечатлена и трогната от молбите на детето, но и с голяма почит към светеца, майката приготвила вкусна питка, а синът ѝ изтичал до храма, за да я остави пред олтара още топла. Минавайки оттам, няколко търговци влезли в църквата да се поклонят и изкушени от ухаещата питка, си казали, че така или иначе на св. Георги не са му нужни земни блага, затова ще изядат питката и ще оставят на нейно място тамян в чест на светеца.

На тръгване обаче, достигайки до която и да било от вратите на храма, пред тях тя се превръщала в стена. Мъжете се уплашили, започнали да се молят на Бога и, освен тамяна, сложили по една сребърна пара при олтара. Въпреки това обаче пътят им навън все още не се освобождавал. Тогава поставили и по една златна пара, но резултатът бил същият. Накрая всеки от тях оставил в храма по една пълна кесия с жълтици. Едва тогава успели да излязат от старата църква и да продължат по пътя си. С оставените от търговците пари местните жители възстановили изоставения храм, а когато разбрали за станалото чудо, на помощ им се притекли и вярващи от цялата околност. Църквата възвърнала предишния си блясък, а мястото се прочуло с още чудеса, за да се покаже силата и славата на свети Георги с Божията помощ и за да напомня вечно, че чистотата на детската душа е основа за святост и ключ към Царството небесно.

Използван източник - crestinortodox.ro

ПРОЕКТИ **Още един успешно реализиран проект на фондация "Хоризонти"**

На 29 март 2016 в малката конферентна зала на Университета за национално и световно стопанство фондация "Хоризонти" проведе заключителна пресконференция, на която бяха представени постигнатите резултати при реализирането на проекта "Гражданска инициатива за уеб достъпност в публичния сектор". Проектът е финансиран в рамките на Програмата за подкрепа на НПО в България

по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство 2009 – 2014 година.

На вниманието на присъстващите беше представен кратък доклад, в който бяха отразени най-съществените констатации, забележки и препоръки, до които експертите, работили по проекта, бяха достигнали в процеса на тестване на над 100 публични интернет сайта. Пълният вариант на резултатите от проучването ще бъде публикуван на сайта на фондацията и, разбира се, ще бъде изпратен до много публични институции - министерства, областни и общински администрации, държавни агенции и други.

Съществената работа по проекта е била концентрирана около проучване, анализ и оценка на достъпността на ведомствени уеб платформи. В изследователската работа са се включили 30 доброволци със зрителни увреждания, които са имали за задача да проучат и наберат информация по зададения проблем. Всеки един от тях се е занимал с няколко от предварително набелязаните сайтове. Независимо от добрата компютърна подготовка, която доброволците притежават, преди да се включат в работата по проекта за тях е проведено много специализирано обучение за придобиване на дигитални знания и умения, необходими за тестване на достъпността в интернет.

На следващия етап експертите по проекта са извършили своята аналитична и обобщаваща работа. Резултат от нея е създаденият подробен доклад, включващ анализи и констатации, отнасящи се до качествата на проучваните сайтове. На базата на направените в хода на работата бележки и препоръки е създаден още един продукт - наръчник, даващ практически насоки и съвети за подобряване на уеб достъпността, който ще бъде много полезен за всички публични институции и най-вече за отговорните за изграждането и поддържането на достъпни интернет сайтове лица.

Според ръководителите на фондация "Хоризонти" с този проект би трябвало да се сложи началото на една продължителна във времето инициатива за подобряване на достъпността за лица със зрителни увреждания до съдържанието на различни сайтове в интернет.

За да се осигурят възможности за продължаване на работата и след завършването на проекта, т.е. за да се повиши степента на устойчивост на постигнатите резултати, още в хода на неговата реализация е изградена и вече функционира Национална мрежа за уеб достъпност, която в настоящия момент обединява 15 организации на и за хора с увреждания и 9 независими експерти. Мрежата е отворена за нови сътрудници.

За доброволците и участниците в нея е създаден и специализиран форум, който е ситуиран на изградения по проекта уеб сайт <http://webaccess.horizonti.bg/>.

На този сайт всеки, който проявява интерес, ще намери и онлайн въпросник, съдържащ 30 въпроса за тестване на всякакви сайтове. Въпросникът е с предназначение да даде най-обща представа дали даден сайт е достъпен за незрящи потребители.

За нашите читатели ще бъде интересно да научат какво е най-общото заключение от направеното от "Хоризонти" проучване. Изразено в проценти то е следното - труднодостъпни за незрящи са 50% от сайтовете на публичните институции в България.

Въз основа на тази констатация е изготвено обръщение към институциите – открито писмо, в което те се уведомяват за резултатите от тестването и се апелира към тях да положат и да не спират да полагат усилия за повишаване на достъпността на уеб средата, както и за достъпно за хората с увреждания електронно правителство.

Повече информация за проекта, извършваните по него дейности и постигнатите резултати можете да намерите на интернет страницата на фондация "Хоризонти" – <http://www.horizonti.bg>, както и на <http://webaccess.horizonti.bg/>.

Димитрина МИХАЙЛОВА

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Програмата за подкрепа на неправителствени организации в България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от фондация "Хоризонти" и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Програмата за подкрепа на неправителствени организации в България.

"Билла България" осигурява помощни технически средства за незрящи хора

Инициативата е продължение на политиката за асистирано пазаруване, която веригата въведе през 2015 година

"Билла България" дари 5000 лева за закупуване на помощни технически средства за незрящи хора в тежко финансово състояние. Проектът се осъществява съвместно със Съюза на слепите в България и ще подпомогне над 150 незрящи в страната ни. С дарението ще бъдат закупени и раздадени говорещи апарати за измерване на кръвно налягане, говорещи и брайлови ръчни часовници, както и сгъваеми бели бастуни за ориентиране и мобилност.

Целта на благотворителната инициатива на "Билла" е да подпомогне хората с увредено зрение, които не могат да си позволят специализирани технически средства, компенсиращи зрителния дефицит. Чрез тези средства те ще бъдат улеснени и по-независими при изпълнението на ежедневните си задачи.

"Винаги се стараем да сме последователни във всички наши инициативи. Подпомагането на граждани в неравностойно положение е една от тях. Постоянството и работата в името на една или друга социално значима кауза ще доведат до положителната промяна, която търсим в обществото", сподели Бойко Сачански - управител на "Билла България".

През 2015 година "Билла" стана първата търговска верига в България, която въведе политика за асистирано пазаруване за клиенти с увредено зрение. Служителите на "Билла" преминаха специализирано обучение, което ги запозна с основните правила за оказване на съдействие на незрящи клиенти. Политиката се прилага във всички магазини от веригата.

СПОРТ С благодарност

Министерството на младежта и спорта подкрепя федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания" с допълнителни средства в размер на 20 000 лева. Така общият размер на финансовата субсидия, която ще получи Федерацията от страна на Министерството за 2016 година, е 60 000 лева.

Субсидията ще се разходва по строго утвърден финансов план за държавните първенства по шоудаун, шахмат, стрелба с лък, лека атлетика, голбал, средства за треньори, средства за елитен спортист и персонален треньор, материално техническо оборудване, организационни и административни разходи. Ръководството на ФСХЗУ изказва благодарността си към екипа на ММС за жеста на добра воля, който идва да покаже, че диалогът е налице и тепърва предстоят още по-добри новини за спорта сред хората със зрителни увреждания.

Федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания"

СЪОБЩЕНИЯ Програма "Христо Ботев" на БНР обявява поетичен конкурс "Зрящи сърца" за хора с увредено зрение

Регламент на конкурса

Желаещите да участват трябва да изпратят до 3 свои стихотворения на свободна тема. Срокът за изпращането на стихотворенията е 10 май 2016 година. Необходимо е участниците да посочат трите си имена, възрастта, точен адрес и телефон за обратна връзка, както и e-mail.

Стихотворенията да бъдат изпращани на адрес:

**Българско национално радио,
София 1040, бул. "Драган Цанков" № 4,
програма "Христо Ботев",
за конкурса "Зрящи сърца"
или на e-mail: zriashtisartsa@bnr.bg**

Жури

Творбите ще се оценяват от жури в състав:

Димитрина Кюркчиева (председател) – поетеса, редактор в програма "Христо Ботев";
Георги Чернев – поет и член на настоятелството на Национално читалище "Луи Брайл 1928"; Кристина Александрова – член на УС на фондация "Старт"; Цвета Николова – ст. редактор в програма "Христо Ботев".

Награди

Ще бъдат присъдени първа, втора и трета награда и една специална награда за млад автор (до 30 години).

Имената на победителите ще бъдат обявени в предаването "Познати и непознати" на 23 май 2016 година. Наградените стихотворения ще бъдат излъчени по програма "Христо Ботев".

XVII НОС на ССБ

Управителният съвет на Съюза на слепите в България, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ, свиква I заседание на XVII Национално общо събрание на пълномощниците на ССБ на 26-28.05.2016 г. от 15 часа в хотел "Хоризонт" - град Обзор.

Заседанието да протече при следния дневен ред:

1. Избор на ръководство и помощни органи на XVII Общо събрание на пълномощниците на ССБ.
2. Доклад на мандатната комисия.
3. Отчет за дейността на Управителния съвет на ССБ за периода 01.06.2011 г.-30.04.2016 г.

4. Годишен отчет за изпълнението на бюджета на ССБ през 2015 г.
5. Отчет за дейността на КС на ССБ през периода 01.06.2011 г.- 30.04.2016 г.
6. Избор на председател на ССБ и председател на КС на ССБ.
7. Информация за дейността на търговските дружества на ССБ през 2015 г.
8. Информация за дейността на НЦРС - Пловдив
9. Избор на членове на Управителния съвет
10. Избор на Контролен съвет на ССБ.
11. Приемане на бюджет на Съюза на слепите в България за 2016 г.
12. Приемане на програма за дейността на ССБ през периода 2016-2021 г.
13. Обсъждане на постъпили сигнали и жалби.

ТЕХНОЛОГИИ Как Facebook ще направи така, че незрящите да "виждат" снимките в сайта?

Тъй като интернет се доминира все повече от снимки, най-голямата социална мрежа Facebook пуска система, която може да "чете" снимките и да казва на хората със зрителни увреждания какво е изобразено на тях.

Интернет се променя. От средство, основаващо се почти изцяло на текстове, днес мрежата се ръководи все повече от снимки. Около 1,8 милиарда изображения биват качвани всеки ден в социални платформи като Twitter, Instagram и Facebook, предаде ВВС.

Това е добра новина за амбициозните фотографии, но е лоша за слепите или частично зрящите потребители, които често няма как да разберат какво е показано на една снимка, въпреки наличните съвременни технологии за подпомагане.

Нова услуга на американския гигант Facebook обаче, която се пуска на 5 април, се опитва да поправи това.

По принцип незрящите хора си служат със сложен навигационен софтуер, наречен екранен четец, който прави компютрите използвани за тях. Този инструмент превръща съдържанието на екрана в говор или брайлова азбука (тактилна система за писане и четене, използвана от слепите и слабовиждащите хора). Той обаче може да чете само текст, но не и да "чете" снимки.

Чрез изкуствен интелект сървърите на Facebook могат да дешифрират и описват снимките, качени в сайта, и да ги предоставят във формат, който може да бъде прочетен от екранен четец.

Човекът, който стои зад разработването на услугата, е Мат Кинг – инженер в социалната мрежа, който загубил зрението си в резултат на ретинитис пигментоза – състояние, което унищожава светлочувствителните клетки в ретината.

Технологията, която Кинг и екипът му са разработили, използва софтуер за разпознаване на обекти, за да разчете какво съдържа дадено изображение. Той е обучен да разпознава предмети като храна и превозни средства.

Към момента системата описва снимките с доста основни термини, като например - "Има двама души на тази снимка и те се усмихват".

Facebook посочва, че е разработил софтуера така, че да разпознава около 80 познати обекта – от коли и влакове до храна и обстановки като планина, вода и плаж, както и спортове като тенис, плуване и голф. Технологията добавя описанията под формата на алтернативен текст към всяко изображение. Колкото повече снимки сканира, толкова повече ще се усъвършенства софтуерът.

Мат Кинг и Facebook се надяват системата да отиде малко по-далеч и да използва разпознаване на лица, за да идентифицира хората в дадена снимка по име с помощта на базата данни на потребителите,

но други се противопоставят на идеята заради въпроса с поверителността.

За Кинг обаче това е въпрос на принцип – той твърди, че зрящите хора и тези с нарушено зрение трябва да имат равен достъп до съдържанието, публикувано онлайн.

Яница БОЯДЖИЕВА

Използван източник - money.bg